

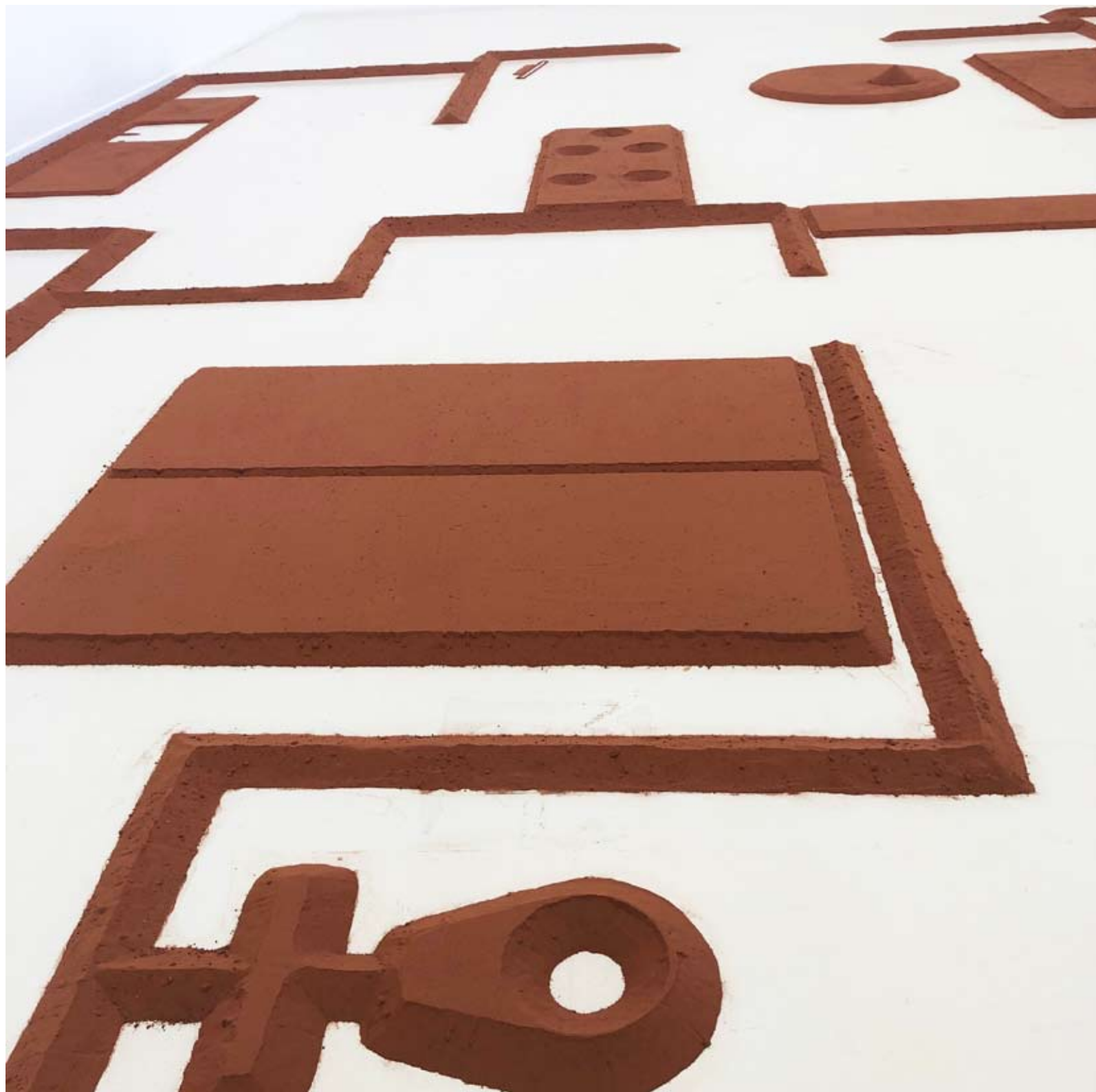
Scene of Events

New exhibitions at the Herzliya Museum of Contemporary Art

Micha Ullman: Semi-Detached

Micha Ullman, one of Israel's greatest artists and an Israel Prize laureate, has created an original, exciting project especially for the Herzliya Museum. At the heart of the installation lies an architectural drawing of the ground floor of the artist's house - a functional two-family semi-detached house - traced with shallow berms of red hamra soil. The house, a vulnerable organic unit whose relationship to its neighbor is governed by the connected vessels law, becomes allegorical both to the human body and to the political narrative of the land where we live. Consequently, the work points to the need to maintain good neighborly relations. Visitors are invited to enter the house and spend time in it, determining their own route as they walk in and around the rooms.

Curator: Aya Lurie

זירת האירוע

במוזיאון הרצליה לאמנות עכשווית

מיכה אולמן: דו-משפחתי

בבסיס המיצב של מיכה אולמן (נ' 1939) יש שרטוט של תוכנית הקרקע של בית האמן. הממוקם לא רחוק מהמוזיאון. בסמוך לגבול שבין רמת השרון להרצליה. זהו בית דו-משפחתי צמוד-קרקע מהסוג המזוהה, בצניעותו הפונקציונלית, עם מודל בנייה טיפוסי שרווח באזור החל בסוף שנות הארבעים של המאה העשרים. היום נמצא המתחם בתהליכי פיתוח ובנייה מואצים. מגדלי דירות חדשים מקיפים בתים ותיקים אחרונים. שיפונו בקרוב בהתאם לתוכנית הפיתוח החדשה. אולמן העתיק את תוכנית הבית לרצפת האולם תוך התאמתה לחלל המוזיאלי, ואז ערס תלוליות רציפות של חול חמרה אדומה העוקבות אחר קווי המתאר שלה. בנוסף לקווי המתאר החיצוניים, סימן אולמן גם את "איבריו הפנימיים" של בית המשפחה ושל בית השכנים הצמוד לו. כך, נוכל לזהות כלי אוכל הערוכים לקראת סעודה על השולחן במטבח, מיטה בחדר השינה, רשת מכסה של פתח ניקוז, ואת החלל הפנימי של אסלה - כל אלה מעוצבים בחול באמצעות שבלונות. בעזרת מטאטא, משפכים וכלי עבודה מאולתרים נוספים, גיבש אולמן במהלך השנים כחלק מדרך עבודתו הייחודית, השומרת על קנה מידה אנושי.

הקהל מוזמן להיכנס פנימה אל תוך הבית, להתארח בו, לקבוע לעצמו את מסלול הביקור ולפסוע בין החדרים וסביבם, תלוליות החול הנמוכות שמסמנות את קווי המתאר אינן מחזקות בחומר מקשר או מעבה, לפיכך, הן חשופות כל העת לפגיעתם הפוטנציאלית של המבקרים. גם היתקלות קלה, בכלי דעת, של חרטום הנעל בערימת חול תגרום להתפוררות של מפץ גרגרים אדומים ולפגיעה בגבולות

המותווים. שברירותו של המבנה ממשיית. האיום בפגיעה אינו מובא כמטפורה פואטית או פוליטית בלבד, אלא מבקש מציבור המבקרים בתערוכה לנהוג בתשומת לב ובזהירות המתחייבת. במהלך התערוכה יגיע האמן למיצב דרך שגרה, עם קבוצה של סטודנטים, על מנת לערוך תצפיות ובדיקות, ובמידת הצורך לבצע תיקונים. על פי פעולות ונהלים שיגבש. במובן זה, מגולם במיצב שלפנינו מהלך מתמשך, שיתווה לאורך חודשי התצוגה, והתנהלות הצופים היא ממד בלתי נפרד מהיצירה וממהותה.

זירת האירוע שמשרטט המיצב דו-משפחתי, המתגלה מנקודת המבט הגבוהה שמאפשר אולם ייחודי זה, מאפשרת להעלות השערות שונות על סיפור המבנה וסמליותו: הפירה ארכיאולוגית שחשפה בית קדום, או חלל מגורים עכשווי שהתאיין ברגע אחד, אולי בעקבות מפץ קטסטרופלי שמחק את האובייקטים ואת החיים שאכלסו אותו, עד שנותרו רק עקבותיהם בחול. בשני המקרים, ניתן לחשוב על אנלוגיה בין הבית - כמעטפת פגיעה שתכליתה שמירה, הגדרה והגנה על האורגניזם החי בתוכה - לבין ישות מדינית, או בינו לבין הגוף האנושי. כך, מציע המשל ה"דו-משפחתי" הנוכחי של אולמן מערכת אקולוגית שקושרת בין גוף, בית וארץ; בין הארכיטיפי והקונקרטי; בין זמן מיתי וזמן עכשווי; בין מודל ותוכנית לקיום פרטי אקטואלי; בין קיומו של אחד לקיומו של אחר. נדמה שבאמצעות החול שולח אותנו אולמן ללמוד הלכות שכנים ודרך ארץ, שיאפשרו קיום והמשכיות במקום זה.

אוצרת: איה לוריא

